

mph.sdcongress.ir

هشتمین همایش بین المللی
مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی
با رویکرد توسعه پایدار

8th International Conference on
Management, Psychology & Humanities with sustainable development approach

نقش و تأثیر ویژگی‌های شخصیتی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار

شیماء اسدیان¹

¹دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران shiimaaaa1@gmail.com

چکیده

مقاله "ارتباط بین شخصیت و توسعه پایدار: نقش و تأثیر ویژگی‌های شخصیتی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار" به بررسی ارتباط بین ویژگی‌های شخصیتی و توسعه پایدار می‌پردازد. در این مقاله، تأکید بر اهمیت توسعه پایدار به عنوان تلفیق اهداف اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی با حفظ منابع نسل‌های آینده می‌شود. مفهوم توسعه پایدار در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی مورد بررسی قرار می‌گیرد. توسعه پایدار از منظر اقتصادی به معنای توازن بین رشد اقتصادی و حفظ منابع مالی جامعه به صورتی است که تامین نیازهای نسل‌های آینده نیز تضمین شود. در ابعاد اجتماعی، توسعه پایدار به تحقق عدالت اجتماعی، توزیع منابع برابر و ایجاد فرصت‌های مساوی برای افراد می‌پردازد. از نظر زیست محیطی، حفظ منابع طبیعی و توازن اکولوژیکی برای جلوگیری از تخریب محیط زیست از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این مقاله، با توجه به اینکه توسعه پایدار به طور مستقیم با رفتارها و تصمیم‌گیری‌های افراد در جامعه در ارتباط است، نقش و تأثیر ویژگی‌های شخصیتی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار بررسی می‌شود. از طریق تحلیل داده‌ها و نتایج تجربی، ارتباط بین ویژگی‌های شخصیتی و توسعه پایدار در جامعه ایرانی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. نتایج این مقاله می‌تواند به بهبود شناخت ما از نقش و تأثیر ویژگی‌های شخصیتی در توسعه پایدار کمک کند و در فهم بهتری از الگوهای رفتاری پایدار افراد و جامعه مؤثر باشد. همچنین، نتایج مقاله می‌تواند به تدابیر و سیاست‌های توسعه پایدار با توجه به نیازها و ویژگی‌های شخصیتی افراد کمک کند.

واژه‌های کلیدی

ویژگی‌های شخصیتی، توسعه پایدار، شخصیت، افراد، جامعه

mph.sdcongress.ir

هشتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار

8th International Conference on Management, Psychology & Humanities with sustainable development approach

1. مقدمه

بیشتر موفقیت‌ها و شکست‌های من به انگیزه‌ها و خواسته‌هایم برمی‌گردد. - مهاتما گاندی در دهه‌های اخیر، تحقیقات گسترده‌ای در زمینه رفتار انسانی و شخصیت‌شناسی انجام گرفته است، که نشان می‌دهد ویژگی‌های شخصیتی نقش بسزایی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار افراد ایفا می‌کنند. این مقاله با هدف بررسی نقش و تأثیر ویژگی‌های شخصیتی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار، به بررسی عوامل تعیین‌کننده این رابطه می‌پردازد. روانشناسی شخصیت یکی از شاخه‌های مهم روانشناسی است که اهداف گسترده‌ای را پیگیری می‌کند. یکی از اهداف اصلی آن، درک بهتر از انگیزه‌ها، عوامل و تفسیر عملکرد انسان به صورت خاص است. برای دستیابی به این هدف، از روش‌های متنوعی استفاده می‌شود. در این مقاله، با مطالعه گسترده‌ای از کتب و مقالات مختلف در زمینه روانشناسی، نکات کاربردی و مفیدی استخراج شده است. نتیجه‌گیری از این مطالعات نشان می‌دهد که مفهوم شخصیت ممکن است به عنوان اساسی‌ترین و مهم‌ترین موضوع در زمینه روانشناسی در نظر گرفته شود. زیرا شخصیت در موضوعاتی از جمله یادگیری، انگیزه، ادراک، عواطف و سایر زمینه‌های روانشناسی نقش کلیدی دارد. روانشناسی، رفتارها را به صورت علمی مورد مطالعه قرار می‌دهد. از دیدگاه روان‌شناختی، مفهوم "رفتار" ممکن است به معنای تنها رفتارهای ظاهری و بیرونی تعبیر شود، اما عموماً این اصطلاح به اتفاقات شناختی و هیجانی هم اشاره دارد. روان‌شناسان سعی دارند رفتارهای انسان‌ها و حیوانات را توصیف کنند و پیش‌بینی کنند، و علل پشت رفتارهای آن‌ها را توضیح دهند. [3]

2. مبانی نظری

1-2-1- تعریف شخصیت

شخصیت در زمینه روان‌شناسی به معنای خصوصیات منحصر به فرد افراد استفاده می‌شود. این تعریف شخصیت شامل قضاوت‌هایی درباره ماهیت و ویژگی‌های واقعی یک فرد و تفاوت‌های او با دیگران است. منحصر به فرد بودن شخصیت از طریق تمامی گرایش‌های زیست‌شناختی، آموزه‌ها و تجربیات اجتماعی و فرهنگی به وجود می‌آید [3]

شخصیت، یکی از ویژگی‌های مهم هر فرد است و نقش حیاتی در تعیین میزان موفقیت، خشنودی و رضایت زندگی دارد. این ویژگی به شما کمک می‌کند تا مسیر زندگی‌تان را شکل دهید و در آینده نیز همین کار را انجام دهید.

هرچه تا به حال به دست آورده‌اید، هر چه انتظار دارید در حوزه شغلی‌تان به دست آورید، خواه در نقش یک همسر والا و یا یک والد عالی، حتی وضعیت کلی سلامتی‌تان، تحت تأثیر مستقیم شخصیت شما و همچنین شخصیت افرادی که با آن‌ها در تعامل هستید قرار دارد.

شخصیت شما گزینه‌ها و موقعیت‌هایی را که در زندگی دارید، محدود یا گسترش می‌دهد. آن به شما اجازه نمی‌دهد تا تجربیات و اندیشه‌های خاصی را با دیگران به اشتراک بگذارید یا شما را تشویق می‌کند که تجربیاتتان را با دیگران به اشتراک بگذارید. شخصیت می‌تواند برخی افراد را محدود کند و به دیگران امکان گشایش دروازه تجربه‌ها را بدهد. [3]

بدنیا آمدن ویژگی‌های شخصیتی: ویژگی‌های شخصیتی به عنوان الگوهای ثابت و پایداری از رفتارها، افکار و احساسات در افراد شناخته می‌شوند. این ویژگی‌ها تحت تأثیر تعامل میان عوامل ژنتیکی و محیطی قرار می‌گیرند و در طول زمان شکل می‌گیرند. به طور کلی، ویژگی‌های شخصیتی در چهار طیف اصلی شامل توازن عاطفی، استمراریت، تواضع و هماهنگی قرار می‌گیرند [5].

2-2- ارتباط میان ویژگی‌های شخصیتی و الگوهای رفتاری پایدار

mph.sdcongress.ir

هشتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار

8th International Conference on
Management, Psychology & Humanities with sustainable development approach

ویژگی‌های شخصیتی تأثیر قابل توجهی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار دارند. به عنوان نمونه، افراد دارای ویژگی تواضع معمولاً به انتخاب رفتارهای مدیریت منابع و مصرف پذیرفتنی تمایل دارند که به حفظ الگوهای مالی پایدار کمک می‌کند. همچنین، ویژگی توازن عاطفی می‌تواند در تقویت روابط اجتماعی و حفظ آنها نقش داشته باشد که خود به عنوان یک الگوی رفتاری پایدار محسوب می‌شود.

2-3. تأثیر محیط و فرهنگ بر ویژگی‌های شخصیتی

به رغم اینکه ویژگی‌های شخصیتی در اساس، تحت تأثیر ژنتیک وارد دنیا می‌شوند، محیط و فرهنگ نیز نقش مهمی در تقویت یا کاهش این ویژگی‌ها ایفا می‌کنند. در نتیجه، بررسی ارتباط میان ویژگی‌های شخصیتی و الگوهای رفتاری پایدار باید با در نظر گرفتن تأثیرات محیطی و فرهنگی صورت گیرد.

خانواده یکی از عوامل اصلی شکل‌گیری شخصیت کودک و پایه اساسی رشد فردی و پایه اساسی بنای شخصیت آدمی است. شخصیت در طول زمان و در تعامل با اطرافیان به ویژه خانواده و همسالان تکامل می‌یابد و توجه به آن می‌تواند الگوهای ثابت و پایداری است که رفتار افراد را پیش بینی کرد. هانس آیزنک 1975 در طبقه بندی خود از شخصیت، سه عامل برون‌گرای، روان‌رنجوری و روان‌پریشی را مطرح کرد. [4]

توسعه پایدار (به انگلیسی Sustainable development): به معنی توسعه و پیشرفت نسل است. توسعه پایدار یک مفهوم چند بُعدی است که به تعادل و هماهنگی بین ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی در جهت حفظ منابع و ارتقاء کیفیت زندگی انسان‌ها و نسل‌های آینده می‌پردازد. این مفهوم به تلاش برای ایجاد زندگی کیفی برای انسان‌ها و هم‌زمان حفظ تعادل اکولوژیکی محیط زیست اشاره دارد.

ابعاد اقتصادی: توسعه پایدار در این ابعاد به معنای توازن بین رشد اقتصادی و محافظت از منابع مالی و طبیعی است. هدف این توسعه ایجاد تولید پایدار، بهبود شرایط اقتصادی جامعه و تأمین نیازهای حاضر و آینده است.

ابعاد اجتماعی: توسعه پایدار در این ابعاد به معنای ایجاد عدالت اجتماعی، حفظ حقوق انسانی و ایجاد فرصت‌های برابر برای تمام افراد جامعه است. این توسعه تلاش دارد تا توزیع منابع به‌طور متوازن و ایجاد شرایط برابری در دسترسی به خدمات و فرصت‌ها را تضمین کند.

ابعاد زیست محیطی: حفظ تنوع زیستی، محیط زیست و جلوگیری از تخریب منابع طبیعی اهمیت ویژه‌ای در توسعه پایدار دارد. این ابعاد به حفظ تعادل اکولوژیکی و جلوگیری از تخریب محیط زیست توجه دارد. انسان‌ها در طول تاریخ به طور ذاتی به دنبال یک زندگی بهتر بوده‌اند و در این راستا کوشیده‌اند که از استعدادها، توانمندی‌ها و ظرفیت‌های خود و محیط اطراف حداکثر بهره‌وری را ببرند. به همین دلیل مسئله اصلی زندگی مطلوب و با کیفیت است. در فرآیند توسعه پایدار، سیاست‌های اقتصادی، مالی، تجاری، انرژی، کشاورزی و صنعتی به گونه‌ای طراحی شده‌اند که توسعه اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی را تداوم بخشند. برای این منظور، نمی‌توان به منظور تأمین مصارف جاری، بدهی‌های اقتصادی ایجاد کرد که باید به نسل‌های آینده برآورده شود. در نتیجه، توسعه پایدار به معنای جلوگیری از آسیب‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی به نسل‌های آینده است. به همین دلیل، پایداری در عمل به معنای تعادل در طول زمان است؛ بنابراین، این مفهوم را نمی‌توان به سادگی اندازه‌گیری کرد؛ زیرا تغییر کمیت در آن ثابت نیست. پایداری تنها زمانی ممکن است که تمام نیروهای متقابل در یک سیستم جامعه‌ای تعادل حذف شوند و نیروهای متضاد آن، آن را خنثی کنند. به عبارت دیگر، وقتی نیروهای مخالف در سیستم حذف شوند، پایداری به دست می‌آید. این نوع پایداری تنها در صورتی رخ می‌دهد که تمامی اجزاء تعادل را حفظ کنند؛ در نتیجه، این نوع پایداری نیازمند تناسب در تولید و مصرف منابع است. در یک سیستم پویا مانند جامعه انسانی، پایداری به معنای حفظ تعادل میان نیازهای زیست محیطی و نیازهای توسعه است که از دو راه به دست می‌آید: اول کاهش فشارها؛ دوم (افزایش ظرفیت‌های موجود. در نتیجه، می‌توان گفت که پایداری در عمل برابر با تعادل بین ضرورت‌های زیست محیطی و نیازهای توسعه است [2])

این مفهوم به چشم‌اندازی جامع از تعاملات اجتماعی، ارتقاء شخصیت و تحقق توازن میان ابعاد مختلف زندگی انسان‌ها و جوامع می‌پردازد. شناخت و درک از ویژگی‌های شخصیتی افراد می‌تواند به بهبود تفاهم در ارتباطات و انتخاب رفتارهای مناسب کمک کند.

mph.sdcongress.ir

هشتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار

8th International Conference on Management, Psychology & Humanities with sustainable development approach

توسعه پایدار در سه ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی به تحقق توازن و تعامل مسئولانه بین این ابعاد برای ارتقاء کیفیت زندگی انسانها و حفظ منابع طبیعی و محیط زیست می پردازد. منبع ارزشمندی که برای انسانها به ارث رسیده است، اراضی هستند. این اراضی به جوامع انسانی تأمین غذا می کنند و به پایداری سیستم اقتصادی کشورها کمک می کنند. حدود 2.5 میلیارد کشاورز با استفاده مستقیم از اراضی، حدود 80٪ از مواد غذایی قاره های آسیا و آفریقا را تولید می کنند. انحطاط این منابع، اگرچه به طور علنی اعلام می شود، اما به نظر می رسد که هیچ کس به آن توجه نمی کند. انحطاط این اراضی اغلب از طریق فرسایش، از بین بردن مواد غذایی، اسیدی شدن، شور شدن، تراکم و آلودگی رخ می دهد. با توجه به افزایش جمعیت جهانی و نیاز به مواد غذایی، سوخت و پوشاک، سطوح اراضی کشاورزی و باغی با تغییر کاربری، به طور چشمگیری افزایش می یابند. این افزایش در زیرکشت گیری همراه با تأثیرات تغییرات آب و هوا، به پایداری برنامه ریزی شده ای نیاز دارد.

سیاست گذاران و تصمیم گیرندگان همیشه به این سوال پاسخ می دهند که چگونه می توان بدون تخریب منابع غیر کشاورزی به پایداری رسید؟ یکی از بهترین پاسخها به این سؤال، استفاده بهینه از قدرت و پتانسیل اراضی است. در این راستا، ارزیابی قدرتهای اراضی و عوامل کنترل کننده آنها، حلقه های اصلی از فرآیند مدیریت پایداری زیست بوم و برنامه ریزی محیطی هستند. با بهره گیری از سیستمها و فناوریهای نوین، حفظ کارآمدی و استفاده متناسب از اراضی می تواند مدیریت زیست بوم را به سمت پایداری زندگی انسانی سوق دهد. ارزیابی اراضی با تعیین نقش اراضی در تجزیه و تحلیلها و تعیینات یکی از اصول و روشهای اصلی برای مدیریت منابع طبیعی به منظور دستیابی به پایداری محسوب می شود.

ارزشیابی منابع به معنای شناسایی انحرافات یا هماهنگیها در سیستم به منظور تشخیص نقاط ضعف و مزیتها است. مدل های ارزیابی به افراد کمک می کنند تا تأثیر تغییرات طی زمان یا تغییرات در سیستم را شناسایی کنند و تصمیم های مدیریتی مناسبی را اتخاذ کنند. از طرف دیگر، هدف اصلی ارزیابی ارائه انتخابهای مدیریتی مناسب با تغییرات اختیاری (مانند تطابق با اراضی) یا در نظر گرفتن تغییرات طبیعی و انسانی (مانند تهدیدات خاک، برنامه ریزی استفاده از اراضی بهینه) در سیستم است. مطالعات ارزیابی به عنوان یک ابزار به تشخیص و ارائه سناریوهای مختلف برای کاربردهای مختلف در منابع محیطی کمک می کنند تا به تصمیم گیرندگان و برنامه ریزان در تعیین مدیریت های کارا و پایدار برای دستیابی به اهداف و دورنماهای تعریف شده، کمک کنند. [1]

توسعه مفهومی به این معناست که اغلب جوامع از نقاط مختلف به نقطه ای دیگر منتقل می شوند که شامل جوانب متعددی از جمله رشد اقتصادی، تغییرات ساختاری، صنعتی شدن، خودکفایی، اعتماد به نفس فرهنگی، مذهبی و ملی، و همچنین رشد فردی، دربر می گیرد. توسعه پایدار مفهوم جدیدی از رشد اقتصادی است؛ رشدی که عدالت و امکانات زندگی را برای تمام افراد جامعه جهانی - حتی تعداد کمی از آنها - فراهم می کند. دو عامل کلیدی در توجه به نقش و اهمیت دولت محلی و همچنین مشارکت شهروندان در اجرای تصمیمات در مسیر توسعه مناسب در مقیاس محلی همواره اهمیت بیشتری داشته اند [2]

1.1. ساختار کلی

توسعه پایدار الگویی و پارادایم در زمینه های مختلف در سطح جهان است. کارشناسان و متخصصان در سال 1996 در زمینه مسائل مربوط به محیط مسکونی، ده مسئله مهم و مشخص را در مورد جامعه، اقتصاد و محیط زیست برای دستیابی به توسعه مسکونی پایدار تصویب کردند. مفهوم توسعه پایدار می تواند به شکل های مختلفی مطرح شود، از جمله بیان چشم اندازها، تبادل ارزشها، توسعه اخلاقی، بازسازماندهی اجتماعی، فرآیند تحول به سمت آینده بهتر، به مخاطره نینداختن کیفیت محیط زیست، توانمندسازی مردم، ایجاد ظرفیت های جدید، احترام به اطلاعات و دانش بومی، افزایش آگاهیها و اطلاعات، رساندن انسان به مرحله رضایت از زندگی خویش و آزادی در دسترسی به فرصتها. همچنین، نیاز است که همه اینها به نوعی به تأمین نیازهای نسل حاضر با در نظر گرفتن نیازهای نسل های آتی پیوند داده شود. این تعریف کلاسیک وسنتی برانتلند توجه را به مردم و برابری بین نسل فعلی و آینده معطوف کرده است. توسعه پایدار به معنای بهبود کیفیت زندگی انسانی (اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی) می باشد. همچنین، توسعه پایدار به منزله حفظ و بهبود کیفیت زندگی انسانی از جوانب اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی متمرکز می شود. در نتیجه، این مفهوم نیازمند هماهنگی و تعامل بین نیازها و الزامات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی است. اصطلاح توسعه پایدار به تضاد طبیعی و پارادوکسی

mph.sdcongress.ir

هشتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار

8th International Conference on Management, Psychology & Humanities with sustainable development approach

اشاره دارد؛ زیرا تعادل میان توسعه اقتصادی و حفظ محیط زیست ممکن است مشکل باشد. ارتباطاتی که به این مفهوم داده می شود، نشان می دهد که تنها یک ارتباط ضعیف بین اولویت های اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی وجود ندارد، بلکه برای پیوند آنها با یکدیگر، راه حل هایی باید ارائه شود. به عبارت دیگر، این ارتباطات باید به منظور اتصال و همکاری بین این اولویت ها به دست آید. چهار هدف اصلی توسعه پایدار شامل: 1. مراقبت از سطوح بالا و پایدار رشد اقتصادی و اشتغال؛ 2. پیشرفت اجتماعی که نیازهای همه را به تساوی تشخیص دهد؛ 3. حفاظت مؤثر از محیط زیست؛ 4. استفاده عاقلانه و احتیاطی از منابع طبیعی. در نتیجه، توسعه پایدار به معنای حفظ و بهبود کیفیت زندگی انسانی (اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی) است و ارتباط میان این جوانب باید به منظور پیوند آنها با یکدیگر به دست آید [2]

نتیجه گیری

ویژگی های شخصیتی به عنوان عوامل کلیدی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار شناخته می شوند. تقویت این ویژگی ها می تواند به بهبود کیفیت زندگی افراد و جامعه به طور کلی کمک کند. به همین دلیل، تحقیقات بیشتر در این حوزه می تواند به بهترین شناخت از تأثیر و ارتباط میان ویژگی های شخصیتی و الگوهای رفتاری پایدار منجر شود و راهکارهایی برای تقویت ویژگی های شخصیتی مثبت ارائه دهد.

ویژگی های شخصیتی افراد نقش مهمی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار دارند. الگوهای رفتاری پایدار به عنوان رفتارهای مکرر و مستدامی تعریف می شوند که فرد به طور مداوم انجام می دهد و به عنوان ویژگی های رفتاری ثابت در زندگی او شناخته می شوند. ویژگی های شخصیتی به عنوان عوامل مهم در ترتیب و حفظ این الگوهای رفتاری نقش دارند. در زیر تأثیر و نقش ویژگی های شخصیتی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار توضیح داده شده است:

1. استحکام و پایداری: ویژگی های شخصیتی مانند استحکام و پایداری در تشکیل الگوهای رفتاری پایدار نقش دارند. افراد با استحکام شخصیتی قوی تر ممکن است بتوانند الگوهای رفتاری خود را به مدت طولانی حفظ کنند و در مواجهه با مشکلات و تحولات تغییرات کمی در رفتار خود اعمال کنند.
2. اعتقادات و ارزش ها: اعتقادات و ارزش های شخصیتی نقش اساسی در شکل گیری الگوهای رفتاری دارند. افراد به دلیل اعتقادات و ارزش های خود الگوهای رفتاری خاصی را انتخاب می کنند و تداوم می دهند. برای مثال، اگر یک فرد ارزش های خانواده را بالا بگیرد، احتمالاً به عنوان الگوی رفتاری اهمیت زندگی خانوادگی خود را بر می تابد.
3. تغییرپذیری شخصیت: این ویژگی نشان می دهد که افراد به چه اندازه توانایی تغییر الگوهای رفتاری خود را دارند. افرادی که شخصیت های کمتری تغییرپذیری دارند، الگوهای رفتاری پایدارتری انتخاب می کنند و تغییرات کمتری در رفتارهای خود ایجاد می کنند.
4. نهادهای اجتماعی و فرهنگی: ویژگی های شخصیتی می توانند تحت تأثیر نهادهای اجتماعی و فرهنگی قرار بگیرند. این نهادها می توانند الگوهای رفتاری را تعیین کنند و افراد را به تداوم آنها تشویق یا اجبار کنند.
5. تعامل افراد با محیط: رفتارها و الگوهای رفتاری افراد به طور مستقیم تحت تأثیر تعاملات و ارتباطات با محیط اجتماعی شان قرار می گیرند. ویژگی های شخصیتی می توانند تعاملات افراد با خانواده، دوستان، همکاران و اعضای جامعه را تحت تأثیر قرار دهند و الگوهای رفتاری شان را تشکیل دهند.

در کل، ویژگی های شخصیتی به عنوان یکی از عوامل اساسی در تشکیل و تداوم الگوهای رفتاری پایدار تأثیرگذار هستند. این ویژگی ها به شکل گیری اعتقادات، ارزش ها، و تصمیمات شخصی و تعاملات اجتماعی افراد کمک می کنند و الگوهای رفتاری آنها را تشکیل می دهند و در طولانی مدت تداوم می یابند.

mph.sdcongress.ir

هشتمین همایش بین‌المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار

8th International Conference on
Management, Psychology & Humanities with sustainable development approach

منابع

- [1] تومانیان، نورایر، و زین الدینی میمند، علی. (1401). ارزیابی اراضی، ضرورت دستیابی به توسعه پایدار. مدیریت اراضی، 10(1) (ویژه نامه)، 37-59. SID. <https://sid.ir/paper/966326/fa>
- [2] علوی، سیدعلی، پورطاهری، مهدی، و صابری، عبدالمطلب. (1396). الزامات توسعه پایدار و ارزیابی توسعه پایدار محله ای (مطالعه موردی: محله اکباتان منطقه 5 شهر تهران). پژوهش‌های جغرافیای انسانی (پژوهش های جغرافیایی)، 49(1)، 19-34. SID. <https://sid.ir/paper/359110/fa>
- [3] مرادی، احمد، کریمی، محمدرضا، مرادی، رضا، و کرم زاده، محمدامین. (1394). روانشناسی شخصیت. کنفرانس ملی روانشناسی و علوم تربیتی. SID. <https://sid.ir/paper/826839/fa>
- [4] رحمانی، شمس اله، یارمحمدزاده، پیمان، و حبیبی کلیبر، رامین. (1396). الگوی ساختاری رفتار قلدری بر اساس ادراک های محیط خانوادگی و ویژگی های شخصیتی در نوجوانان. روان شناسی کاربردی، 11(2) (پیاپی 42)، 237-253. SID. <https://sid.ir/paper/151788/fa>
- [5] McCrae, R. R., & Costa, P. T. (1987). Validation of the five-factor model of personality across instruments and observers. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(1), 81-90. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.52.1.81>